

Landstingsforordning nr. 2 af 12. juni 1995 om kommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser

Kapitel 1.

Anvendelsesområde

§ 1. Forordningen regulerer kommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser for hjælp ydet med hjemmel i regelsæt på socialområdet. Forordningen finder anvendelse i forholdet mellem to eller flere kommuner og i forholdet mellem en eller flere kommuner og Grønlands Hjemmestyre.

Stk. 2. Landsstyret kan indgå aftaler med myndigheder fra andre dele af det danske rigsfællesskab om de indbyrdes betalingsforpligtelser mellem på den ene side kommuner i Grønland og Grønlands Hjemmestyre og på den anden side kommuner og myndigheder i øvrigt fra andre dele af det danske rigsfællesskab.

Stk. 3. Landsstyret kan indgå aftaler med myndigheder fra andre dele af det danske rigsfællesskab om klageregler for tvister om indbyrdes betalingsforpligtelser mellem på den ene side kommuner i Grønland og Grønlands Hjemmestyre og på den anden side kommuner og myndigheder i øvrigt fra andre dele af det danske rigsfællesskab.

Kapitel 2.

Definitioner

§ 2. Ved opholdskommune forstås den kommune, hvor en person faktisk opholder sig, uanset varigheden af opholdet.

Stk. 2. For personer, der opholder sig i et område uden for den kommunale inddeling, anses Direktoratet for Sociale Anliggender for at være opholdskommune.

§ 3. Ved hjemkommune forstås den kommune, hvor en person har sin faste bopæl, j f . dog §§6, 7 og 11-13 for så vidt angår den der nævnte personkreds.

Stk. 2. For personer, der har fast bopæl uden for den kommunale inddeling, anses Direktoratet for Sociale Anliggender for at være hjemkommune.

Stk. 3. Ved fast bopæl forstås det sted (bolig) , hvor man regelmæssigt sover, når man ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor man har sine ejendele.

Stk. 4. En person, der ikke har nogen egentlig fast bopæl, anses for at have hjemkommune, der hvor personen har sit faste opholdssted.

Stk. 5. Hvis en person opholder sig i en kommune udover 3 måneder, og dette ophold ikke skyldes uddannelse, ferie, sygdom, forretningsrejse eller lignende, vil opholdskommunen anses for personens faste opholdssted og dermed hjemkommune fra opholdets begyndelse, medmindre det dokumenteres, at personen har opretholdt sin faste bopæl i en anden kommune.

§ 4. Ved handlingskommune forstås den kommune, der er pålagt pligt til umiddelbart at handle i medfør af bestemmelser, der er fastsat i regelsæt på socialområdet.

§ 5. Ved betalingskommune forstås den kommune, der er forpligtet til endeligt at afholde udgiften for en hjælp, der er ydet med hjemmel i regelsæt på socialområdet .

Kapitel 3.

Bestemmelser om hjemkommune for bestemte persongrupper

Uddannelsessøgende

§ 6. Personer, der på grund af uddannelse tager ophold i en anden kommune, bevarer den hidtidige hjemkommune under uddannelsen.

Stk. 2. Efter uddannelsens ophør, eller såfremt uddannelsen afbrydes, vil hjemkommunen fortsat anses for hjemkommune i en periode på 2 år fra tidspunktet for uddannelsens ophør/afbrydelse, såfremt personen forbliver i uddannelseskommunen. Den oprindelige hjemkommunes status af hjemkommune ophører, når:

- 1) en person på eget initiativ og for egen regning flytter fra uddannelseskommunen til en anden kommune, eller
- 2) der i en sammenhængende periode på mindst 3 måneder ikke har været behov for at yde personen, dennes ægtefælle og børn økonomisk hjælp med hjemmel i de sociale regelsæt. Hjælp, der finansieres fuldt ud af Landskassen, medregnes ikke.

Personer der er anbragt ved det offentlige foranstaltning.

§ 7. Hvis en person er anbragt på institution, i familiepleje, på plejeafdeling, på sygehus, på anstalt under kriminalforsorgen eller lignende ved det offentlige foranstaltning, anses den kommune, som ved anbringelsen var hjemkommune, fortsat for at være hjemkommune under anbringelsen.

Stk. 2. Efter anbringelsens ophør vil hjemkommunen fortsat anses som hjemkommune i en periode på 2 år, såfremt personen forbliver -i kommunen. Den oprindelige hjemkommunes status af hjemkommune ophører, når:

- 1) en person på eget initiativ og for egen regning flytter fra opholdskommunen til en anden kommune, eller
- 2) der i en sammenhængende periode på mindst 3 måneder ikke har været behov for at yde personen, dennes ægtefælle og børn hjælp med hjemmel i de sociale regelsæt. Hjælp, der finansieres fuldt ud af Landskassen medregnes ikke.

Kapitel 4.

Hjælp fra det offentlige

§ 8. Hjælp, der ydes med hjemmel i landstingsforordningen om hjælp fra det offentlige, udbetales af hjemkommunen, der samtidig er betalingskommune, jf. dog § 9.

§ 9. Hvis en person opholder sig uden for hjemkommunen, skal opholdskommunen forelægge ansøgning om hjælp fra det offentlige til godkendelse i hjemkommunen, forinden opholdskommunen på hjemkommunens vegne kan yde den ansøgte hjælp. Er der ikke indhentet godkendelse, vil opholdskommunen være at betragte som betalingskommune for den ydede hjælp, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Akut hjælp efter landstingsforordningen om hjælp fra det offentlige ydes af opholdskommunen, der samtidig er betalingskommune for den ydede hjælp, jf. dog stk. 3. Ved akut hjælp forstås den hjælp, der er absolut nødvendig for at afhjælpe en akut trangssituation hos den hjælpssøgende. Akut hjælp kan ydes til den hjælpssøgendes underhold; til midlertidig indkvartering og til hjemrejse til hjemkommunen.

Stk. 3. Hvis den akutte hjælp er ydet mod tilbagebetalingspligt på grund af den hjælpssøgendes uforsvarlige økonomiske eller arbejdsmæssige handlinger, vil opholdskommunen uden samtykke hertil fra hjemkommunen kunne yde hjælpen på hjemkommunens vegne. Opholdskommunen skal gøre den hjælpssøgende opmærksom på tilbagebetalingspligten, og den hjælpssøgende skal underskrive en tilbagebetalingserklæring ved hjælpens udbetaling. Opholdskommunen skal gøre hjemkommunen bekendt med den ydede hjælp og begrundelsen herfor senest 1 uge efter, at hjælpen er ydet. Hvis den hjælpssøgende ikke har underskrevet en tilbagebetalingserklæring, eller hvis 1-uges fristen overskrides, vil opholdskommunen være betalingskommune for den ydede hjælp.

Kapitel 5.

Hjælp til børn og unge

Generelle bestemmelser

§ 10. Hjælp, der ydes i medfør af landstingsforordningen om hjælp til børn og unge, ydes af barnets eller den unges hjemkommune, der også vil være betalings-kommune for den ydede hjælp.

Stk. 2. Hvis barnet eller den unge opholder sig uden for hjemkommunen, skal opholdskommunen forelægge ansøgning om hjælp til godkendelse i hjemkommunen, forinden opholdskommunen på hjemkommunens vegne kan yde den ansøgte hjælp, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Hvis barnets eller den unges opholdskommune i medfør af handlingsforpligtelsen efter landstingsforordningen om hjælp til børn og unge vil være forpligtet til at yde hjælp, vil opholdskommunen kunne yde hjælpen uden forudgående godkendelse fra hjemkommunen, såfremt sagen ikke tåler udsættelse på forelæggelse for hjemkommunen. Hjemkommunen vil anses for betalingskommune.

Tilfælde hvor barnet eller den unge ikke er anbragt uden for hjemmet ved det offentliges foranstaltning.

§ 11. Børn og unge under 18 år, der ikke er gift, har hjemkommune fælles med forældremyndighedsindehaveren/-indehaverne, såfremt mindst een af dem bor i Grønland. Bor ingen af

forældremyndighedsindehaverne i Grønland, eller er barnet eller den unge gift, vil barnets eller den unges opholdskommune være hjemkommune, jf. dog § 13, stk. 3 og 4.

§ 12. Bor forældremyndighedsindehaverne ikke sammen, har barnet eller den unge hjemkommune fælles med den af forældremyndighedsindehaverne, som barnet eller den unge bor hos. Bor barnet eller den unge lige meget hos begge forældremyndighedsindehavere, har barnet hjemkommune, der hvor barnet eller den unge er tilmeldt folkeregisteret .

Stk. 2. Hvis barnet eller den unge er anbragt i privat arrangeret familiepleje, på skolehjem eller lignende, har barnet eller den unge hjemkommune fælles med den af forældremyndighedsindehaverne, som senest havde barnet boende hos sig. Hvis barnet eller den unge senest boede hos begge forældremyndighedsindehavere, har barnet eller den unge fælles hjemkommune med moderen.

Stk. 3. Hvis en af forældremyndighedsindehaverne ikke bor i Grønland, vil den anden forældremyndighedsindehavers hjemkommune være barnets eller den unges hjemkommune.

Tilfælde hvor barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet ved det offentlige foranstaltning.

§ 13. Er barnet eller den unge anbragt uden for hjemmet ved det offentlige foranstaltning, vil barnet eller den unges hjemkommune på anbringelsestidspunktet være at betragte som betalingskommune for udgifter, der er ydet med hjemmel i landstingsforordningen om hjælp til børn og unge, under anbringelsen.

Stk. 2. Hvis den af forældremyndighedsindehaverne, som barnet eller den unge har fælles hjemkommune med, flytter under anbringelsen, vil forældremyndighedsindehaverens nye hjemkommune blive betalingskommune fra det øjeblik, hvor tilflytningskommunen modtager journalen vedrørende barnet eller den unge.

Stk. 3. Hvis den af forældremyndighedsindehaverne, som barnet eller den unge har fælles hjemkommune med, flytter fra Grønland under anbringelsen, får barnet eller den unge ny hjemkommune fælles med den anden forældremyndighedsindehaver, såfremt denne fortsat har hjemkommune i Grønland. Har den anden forældremyndighedsindehaver ikke hjemkommune i Grønland, eller er der ikke nogen anden forældremyndighedsindehaver, vil barnets eller den unges seneste hjemkommune forblive hjemkommune.

Stk. 4. Hvis forældremyndighedsindehaverne er flyttet fra Grønland inden barnets eller den unges anbringelse, vil den anbringende kommune være barnets eller den unges betalingskommune.

Kapitel 6.

Hjælp efter øvrige sociale regelsæt

§ 14. Hjælp, der ydes med hjemmel i øvrige sociale regelsæt, herunder landstingsforordningerne om pensioner og ældreinstitutioner; om takstmæssig hjælp fra det offentlige; om orlov og dagpenge ved graviditet, barsel og adoption; og om boligsikring, ydes af hjemkommunen, der samtidig er betalingskommune.

Stk. 2. Hvis den hjælpsøgende opholder sig uden for hjemkommunen, skal opholdskommunen

forelægge ansøgning om hjælp efter de i stk. 1 nævnte regelsæt til godkendelse i hjemkommunen, forinden opholdskommunen på hjemkommunens vegne kan yde den ansøgte hjælp.

§ 15. Hjælp, der ydes med hjemmel i landstingsforordningen om hjælp til personer med vidtgående handicap, ydes af Direktoratet for Sociale Anliggender efter indstilling fra hjemkommunen.

Stk. 2. Landskassen afholder endeligt udgiften til hjælp, der ydes med hjemmel i landstingsforordningen om hjælp til personer med vidtgående handicap.

§ 16. Hjælp, der ydes med hjemmel i landstingsforordningen om udbetaling af underholdsbidrag m.v. til børn, samt adoptionstilskud, udbetales af ansøgerens hjemkommune.

Stk. 2. Landskassen afholder endeligt udgiften til adoptionstilskud og til bidrag som tilskud fra det offentlige.

Stk. 3. Forskudsvist udbetalte underholdsbidrag afholdes endeligt af den bidragspligtige.

§ 17. Børnetilskud, der ydes med hjemmel i landstingsforordningen om børnetilskud, ydes af barnets hjemkommune.

Stk. 2. Landskassen afholder endeligt udgiften til børnetilskud.

Kapitel 7.

Administration

§ 18. Landsstyret kan udstede nærmere regler om kommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser.

Kapitel 8.

Klage

§ 19. Kommunerne kan indbringe spørgsmål om deres indbyrdes betalingsforpligtelser for Landsstyremedlemmet for Sociale Anliggender til endelig administrativ afgørelse. Kommunerne og Direktoratet for Sociale Anliggender kan indbringe afgørelser om deres indbyrdes betalingsforpligtelser for Det Sociale Ankenævn.

Stk. 2. Sager, der ønskes afgjort af Landsstyremedlemmet for Sociale Anliggender henholdsvis Det Sociale Ankenævn, skal indbringes senest 4 uger efter, at kommunen henholdsvis direktoratet er blevet bekendt med den afgørelse, som klagen vedrører.

Kapitel 9.

Ikrafttræden

§ 20. Landstingsforordningen træder i kraft den 1. september 1995.

Stk. 2. Samtidig ophæves landstingsforordning nr. 13 af 1. november 1982 om opholds- og hjemkommune m.v..

Grønlands Hjemmestyre, den 12. juni 1995

Lars Emil Johansen

/

Benedikte Thorsteinsson